

ført frem i Folketinget af den daværende Regering, og det blev da gjort under den Form, at Ministeriet kun bøjede sig for den rent juridiske Pligt, som Danmark havde i Henhold til Nationernes Forbunds-pagt om inden et Aar eller højst 18 Maaneder at forelægge de Konventioner og Henstillinger, der var vedtaget paa Konferencen, men man gjorde det paa den Maade, at man ikke en Gang fra Regeringens Side i Folketinget vilde udtale sin egen Mening om disse Konventioner. Det førte da til, at Rigsdagen herigennem var henvist til at behandle disse Forslag, uden at Rigsdagen var kendt med Regeringens egen Stilling til, hvad den havde forelagt.

Jeg beklager, at den tidligere Regering efterhaanden ogsaa gled ud i ikke en Gang at opfylde den rent formelle Pligt til at forelægge de paagældende Konventioner. I 1921 blev der af den højtærede daværende Indenrigsminister fremsat Forslag til Lov om at tiltræde Konventionen om Landarbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde, og samtidig blev der af den daværende Indenrigsminister forelagt Beretning fra Socialraadet om dettes Stilling til en Række andre Konventioner, som var vedtaget paa samme internationale Konference i Genève 1921, men der blev ikke senere fremsat noget Lovforslag om Tiltræden af disse Konventioner, saaledes som det var den daværende Regerings Pligt at gøre.

Det er ikke tilstrækkeligt, at en Regering forelægger en Beretning fra en Institution om dennes Opfattelse af de paagældende Konventioner; det er ikke i Overensstemmelse med Pagtens Artikel 405, hvor det hedder, at ethvert Medlem forpligter sig til inden et Aar fra Konferencens Samlings Slutning eller senest 18 Maaneder efter at forelægge Henstillinger eller Konventionsudkast for den eller de Myndigheder, under hvem Sagen henhører, for at Forslaget kan blive til Lov eller der kan blive taget andre Forholdsregler. I Henhold til denne Bestemmelse maatte det være Regeringens formelle Pligt i hvert Tilfælde at forelægge disse Konventioner for Rigsdagen. Det skete imidlertid ikke.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre (Rudfeld), at naar han anførte Antallet af de Konventioner, der er ratificeret rundt om i de forskellige Lande, og sammenstillede dette Tal med det samlede Antal Konventioner, der er vedtaget paa Konferencer, er det klart, at en saadan summarisk Opgørelse er uden Værdi. Nogle af de Konventioner, her er Tale om, er endogsaa vedtaget saa sent, at Ratifikation

overhovedet ikke kan foreligge fra de forskellige Lande. Det, man her maa gøre, er selvfølgelig i hvert enkelt Tilfælde, ved hvert Ratifikationsforslag, der fremkommer, at se paa Landets egen Interesse og se paa, hvilken Stilling man fra andre Lande har taget overfor et saadant Forslag. Og jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rudfeld, at naar han udtalte, at det var i Virkeligheden mindre væsentligt, om et Land ratificerede en saadan Lovgivning eller ikke, tror jeg ikke, det er noget godt Grundlag for Danmarks Repræsentanter ved fremtidige Konferencer i Udlandet at møde op med det Udgangspunkt, at man kan nok tiltræde et eller andet paa disse Konferencer, men i Virkeligheden er det mindre væsentligt, om Danmark senere vil ratificere eller nægte at gøre det.

Man kommer ikke udenom, at vel har Danmark og den danske Rigsdag en Ret og en Pligt til at undersøge vore Interesser overfor de forskellige Forslag, der kommer fra de internationale Arbejdskonferencer, men de kommer ogsaa med en saadan moralsk Vægt, at man maa erkende, at der foreligger en Pligt fra vor Side til at arbejde med Velvillie paa disse Forslag, i saa meget højere Grad, saafremt Danmarks Repræsentanter har tiltraadt dem paa den paagældende Konference.

Jeg føjer til, at vi maa ikke i Danmark være blinde for, at Danmark ogsaa har en økonomisk Interesse i denne internationale Lovgivning; i jo højere Grad det gælder, hvad det ærede Medlem Hr. Rudfeld sagde, at vi er et fremskredent Land paa dette Omraade, desto større Interesse har vi i at støtte internationale Bestræbelser for efterhaanden at tvinge andre Lande til at komme frem paa samme Linie som Danmark.

Det er beklægt, hvis det Forhold udvikler sig fuldstændig systematisk indenfor de danske Arbejdsgiveres Repræsentanter paa de internationale Konferencer, at Gang paa Gang tager de derved og giver deres Stemmer til Forslag, som vedtages, og derefter gaar de hjem til Danmark igen til fanatisk Modstand mod Forslag, som de selv har stemt for derude.

Jeg havde ogsaa det Indtryk af, hvad det ærede Medlem Hr. Rudfeld fremførte, at hans Parti ikke var fremmed for den Interesse, Danmark har i det internationale Lovgivningsarbejde — jeg kan her se bort fra det ærede Medlem, der talte paa det ærede Folkepartis Vegne; thi i sin Tale her i Dag stillede han sig fuldstændig udenfor det Arbejde, der foregaar i Verden paa dette Omraade, hans Tale var i Virkeligheden en